Autor: Oľga Salamonová

Lebo veď i náš veľkonočný Baránok je zabitý za nás, Kristus 1. Korintským 5:7

Milý brat, milá sestra!

Som členkou zboru evanjelikov a.v. V Košiciach. Som veľmi chorá. Okrem iných chorôb mi v roku 2008 zistili nádor. Vtedy som odmietla onkológiu. Podpísala som reverz, lebo som povedala, že môj život je v Božích rukách. Boh mi život dal a moje dni sú u Neho. Mám 69 rokov a onkológia by bola pre mňa len trápenie.

Ale chcem opísať svoje svedectvo nesmiernej lásky Božej ku mne aj v inom prípade. Boh mi dal milosť už pred 20 rokmi. V Izaiášovi vo verši 46:4 hovorí, že nás až do staroby ponesie, lebo nás učinil.

Asi pred 12 rokmi mi oznámili, že mám šedý zákal, ale nepovedali na ktorom oku. Vždy, keď som šla na kontrolu (lebo som diabetička) mi len oznámili, že je tam. V lete roku 2007 som spadla, oči mi zaliala krv. Vyzerala som, ako by ma niekto dobil. Bola som samá modrina, ale otvorenú ranu som nemala, tak som k lekárovi nešla. Začal sa mi zhoršovať zrak, prestávala som vidieť. Čo bolo prepisovačkou napísané, to som nevedela prečítať. Kúpila som si lupu, fixky a čítala a písala som ako sa dalo. Ešte som matne videla, ale už som nerozpoznala ľudí. Ale v roku 2008 na prvý Vianočný deň som už celkom prestala vidieť. Všetko som zisťovala len podľa

hmatu. A tu začal konať Boh.

Moje srdce patrí Pánu Ježišovi, nemám už nikoho. Manžel mi zomrel pred 12 rokmi, deti sme nemali. Mám nevlastnú sestru, ktorá však o mňa veľký záujem nemala. Ale Boh konal. Dal mi do cesty ženu z nášho bloku, ktorá mi chodila nakupovať. Bola som vďačná, že mi niekto priniesol nákup.

Do hrncov som nevidela, varila som spamäti, ale uvarila som si tak, že som mala teplú stravu. Vždy ráno som sa dala do Božích rúk, ako to robievam už dlho a šlo to, ako šlo. Poslali mi z Bratislavy z EvS Novú zmluvu na CD – čkách. Jedna sestra v Kristu, ktorá chodila ku mne, bola mojimi očami. Prečítala, keď mi prišlo niečo úradné. Doniesla mi aj krásne piesne na CD, ktoré ospevovali môjho Pána.

Boh oslovil srdce mojej nevlastnej sestry. Šla so mnou k lekárke a tá povedala, že obe oči treba ihneď operovať. Do nemocnice som nechcela ísť a súkromný lekár bol pre mňa nedostupný. Oči boli vo veľmi zlom stave. Nakoniec ma predsa však operovali na súkromnej mikrochirurgii. Jedno oko 24.3.2009 a druhé 15.4.2009.

Celý čas bol pri mne Ježiš. Akoby ma niesol na rukách. Bol pri tom trápení, o ktorom ani nepíšem, veď som dôchodkyňa a vdova bez peňazí. Pán dal, aby som bola operovaná podľa Jeho vôle. Verím, že viedol ruky lekára. Už vidím na obe oči. Bol mi v trápení všetkým, keď som k Nemu volala. Ako by mi bol odpovedal v nejakej piesni na CD, ktoré som počúvala.

Nikto nám nemôže dokonale pomôcť, jedine náš Spasiteľ. On je s nami v dobrom a aj v nešťastí. Nech mu je sláva teraz i naveky. Ďakujem za milosť, ktorú mi dal a za pomoc v utrpení. Vyznávam s Izaiášom pravdivosť Božieho zasľúbenia: „A budeš korunou krásy v ruke Hospodinovej a diadémom kráľovstva v ruke svojho Boha“ (Izaiáš 62:3). Nech moje svedectvo lásky Kristovej slúži každému, a aby sme vždycky ďakovali Bohu skrze nášho Pána Ježiša Krista za milosť, ako najväčší dar, ktorý nám On nezaslúžene dal vo svojom Synovi.

Želám vášmu časopisu zdar, a aby ho ľudia pozorne čítali.

Január 2010